

[Socialministeren.]

gerne saa udførlige som muligt, saaledes at man af disses Indhold kan se, hvad de enkelte Ændringer gaar ud paa, og samtidig faa at vide, af hvilke Grunde Ministeriet har ment at kunne tiltræde eller at maatte fra-raade Ændringer. Da hver af disse Ændringer for sig ikke er vidtrækkende og mere vedrører Detailler, som kun de sagkyndige vil kunne forstaa uden en meget nøjagtig Gennemgang, skal jeg her nøjes med at gøre Rede for, efter hvilke Grundsætninger Lovforslaget er udarbejdet.

Jeg skal da først oplyse, at Regeringen i Tider som disse har maattet afvise Krav om Ændringer, der kostede mange Penge. Ændringerne er dog ikke alene afvist af finansielle Hensyn, thi hvis man maatte indrømme, at de gældende Regler var uholdbare i Sammenligning med den øvrige danske Sociallovgivning, maatte det naturligvis føles som en Retfærdighedshandling at bringe Forholdsmæssighed til Veje. Det særlige Hensyn, som de sønderjydske Krigsinvalider og deres efterladte i Kraft af Forhold, som jeg ikke her behøver at uddybe, har Krav paa, er allerede, saa vidt Forholdene tillader det, søgt imødekommet ved den hidtidige Lovgivning, og de Krav om *kostbare* Ændringer i denne, som nu er blevet rejst af Krigsinvaliderne, vil i det store og hele gøre Forholdene forholdsvis endnu gunstigere end for deres Vedkommende, som faar Hjælp efter den almindelige Syge- og Invalidelovgivning eller efter den særlige Lovgivning for Enker og Børn. Man kan naturligvis altid diskutere, hvor langt disse to Arter af Lovgivning bør fjernes fra hinanden, eller hvor nær de bør staa hinanden, men i det store og hele er der dog ingen Tvivl om, at det er det ugunstigst mulige Tidspunkt til Foretagelse af et egentligt Fremstød til Fordel for væsentlige Forbedringer i Kaarene for Krigsinvaliderne eller deres efterladte.

Regeringen har derfor ikke ment at kunne følge Foreningen, naar den stiller Forslag om at faa de midlertidige Tillæg beregnet i Lighed med Tjenestemændenes Reguleringstillæg — en Merudgift paa 72 000 Kr. —, og det har vi ikke kunnet gøre, fordi Forholdene ikke er ensartede. Dernæst har man maattet afslaa de omfattende Krav om Børnetillæg eller væsentlige Forhøjelser af Enkeforsørgelses- og Børneforsørgelsesbeløb, Affindelsessummer o. s. v., derunder ogsaa Genoptagelse af Sager, der er afgjort i Aarene 1920—24, en Række Krav, der tilsammen vilde koste mere end 1 Mill. Kr. om Aaret, og som vilde stille de

sønderjydske Enker og Børn forholdsvis endnu langt bedre i Forhold til det offentlige, end Enker og Børn er stillet efter den danske Sociallovgivning. Hvad særlig angaar Kravet om at bevare det i Lovens § 44 hjemlede Tillæg som konstant, hvilket vilde medføre en Merudgift paa 408 000 Kr., har vi ikke kunnet tiltræde det, fordi vi netop nu er ved at være færdige med den lempelige Afvikling, der er sket gennem Aarene. Det siger sig selv, at man da ikke i en Dyretid og under en Lavkonjunktur paa ny kan indføre et saadant Tillæg som konstant, saaledes som de økonomiske og finansielle Forhold i det hele taget er; hertil vilde der aldrig kunne skabes noget Flertal paa den danske Rigsdag.

Derimod indeholder det foreliggende Lovforslag en lang Række Smaaforbedringer, som Foreningen har ønsket, Rettelser af Inkonsekvenser og lignende, der har været følt som Uretfærdigheder eller virket irriterende til forskellige Sider. Det foreslaas saaledes, at det fremtidig skal være ligegyldigt, hvornaar Indfødsret er erhvervet. Der skal ogsaa ydes Hjælp til dem, der er blevet Invalid under Internering i neutral Lejr, og det bestemmes, at der ikke kan foretages Efter-Undersøgelse af Invaliditetens Omfang senere end til Invalidens 55de Aar. Der har været megen Uro og megen Utilfredshed med Reglerne om Efter-Undersøgelse, og derfor har man i Landstinget drøftet og er til sidst blevet enig om ikke alene at gaa til den Regel, jeg har foreslaaet, men yderligere at fritage de saakaldt sværtbeskadede, som har en Invaliditet af over 40 pCt., fra overhovedet at blive underkastet Efter-Undersøgelse. Det er altsaa en Ændring, der er foretaget i Landstinget. Endvidere foreslaas en retfærdigere Beregning i de Tilfælde, hvor en Invalid ved Militærtjeneste har faaet en allerede bestaaende Invaliditet forværret. Alle Blinde-Invalider og visse andre vil fremtidig faa det særlige Tillæg paa 50 pCt. efter Lovens § 8. Der vil kunne ydes Sygehjælp efter § 16, ogsaa efter at en Kapitalisering af Renten har fundet Sted. Der sker en Lempelse i visse Fradragregler, en Udvidelse af Adgangen til at yde Begravelseshjælp og Forskud paa Renten, en gunstigere Omregning af Forsørgelsen i Tilfælde af Anstaltsbehandling, en Lettelse med Hensyn til visse Tidsfrister ved Ægteskab eller Dødsfald, en Omregulering af Forældreforsørgelsen under Hensyn til den til enhver Tid gældende Aldersrente, som Forældreforsørgelsen gøres uafhængig af. Det foreslaas, at Medlemsantallet i Invalidenævnet og Invalideraad skal